

הנחיות להגשת כתבי יד למחקרים בלשון

1. בתכנת וורד.
2. להשתמש בגופן אחד בלבד, רצוי Times New Roman.
3. סתם מירכאות – כפולות (סביב ציטוטים, שמות מאמרים, ועוד). בשתי קטגוריות יהיו המירכאות יחידות: ציון משמעות; מירכאות בתוך מירכאות. באנגלית וכו' רצוי לנקוט מירכאות מעוקלות.
4. הדגשות בעברית – רק על ידי עיבוי או קו תחתי (וזה יומר בפיזור אותיות); לא בלכסון אותיות. באנגלית וכיוצא בה – בלכסון אותיות. במקרים מיוחדים ניתן להשתמש בגופן נוסף להבלטה (למשל ק לציון כ"י קאופמן, וכדומה; או כאשר מתבקשת הבחנה בין סוגים של הדגשה, למשל מונחים בלשניים מזה ומילים מדגימות מזה).
5. ציטוטים ארוכים, וכן ציטוטים חשובים, יובאו בפסקה מוזחת ובלי מירכאות.
6. ציטוטים מן המקרא יובאו בניקוד מסייע בלבד, לא בניקוד מלא; טעמים רק אם הם עצמם נושא הדיון, או חיוניים הם להבנת הכתוב. לא ייכתב השם המפורש באותיותיו (אלא בציטוטים מכתובות). במראי המקומות ייכתב שם הספר במלואו, והפסוקים יצינו במספרים, לא באותיות. גם שמות מסכתות הש"ס ומקורות קלסיים אחרים ייכתבו במלואם. מראי מקומות מן התלמוד הבבלי ייכתבו במתכונת ט ע"ב; מן הירושלמי – א, ה (ו ע"ג).
7. מראי מקומות למקורות אחרים יצינו בהערות שוליים, ולא בסוגריים בפנים. אין לנקוט הערות סוף, אלא הערות שוליים.
8. אם לא מצורפת למאמר רשימת קיצורים, יש לרשום פרטים מלאים של כל מקור. בהפניות נוספות לאותו מקור יש לציין אותו כקיצור, ולהפנות בסוגריים להערה שבה נרשמו פרטיו.
9. מומלץ לצרף למאמר רשימת קיצורים, אלא אם ההפניות מעטות. יש לשקול חלוקת הרשימה למקורות ומחקרים, או מקורות ראשוניים ומקורות שניים וכיו"ב. אם המאמר נדרש לכתבי יד הנזכרים בצורה מקוצרת, מדור קיצורי כתבי יד יהיה הראשון ברשימת הקיצורים.
הקיצורים יהיו באחת משתי צורות – או שם ותאריך (בלי פסיק), או שם המחבר וקיצור שם החיבור (ופסיק ביניהם). כל הקיצורים יהיו בעברית, והרשימה לא תפריד בין חיבורים עבריים ללועזיים. בין כל קיצור ובין ביאורו יבוא סימן שוויון (והרשימה לא תופק בשני גושי טקסט, ימני ושמאלי). בפירוט המלא מומלץ לרשום שמות פרטיים מלאים. בשמות חיבורים יש להפריד בין כותרת ראשית לכותרת משנה על ידי נקודתיים. אם ההפניה היא למאמר בתוך קובץ, יש לציין את שמות העורכים כך: בתוך פלוני ופלמוני (עורכים), שם הספר, מקום פרסום ושנת פרסום, מספרי עמודים. אין צורך לציין את שם המוציא לאור, אלא אם זה מידע מהותי או חיוני. אם ההפניה היא למהדורה חדשה, יש לציין את מספרה, וכן את פרטי המהדורה הראשונה (בסוגריים). חיבור שהוא חלק מסדרה יירשם כרגיל, ובסוגריים יירשם שם הסדרה בתוספת מספר הכרך בה.
10. דוגמאות לרישום פרטים ביבליוגרפיים בהערות וברשימת קיצורים:

אל-פאראבי, דעותיהם של אנשי העיר המעולה, תרגם א' אע'באריה, תל אביב תשס"ו.

יוסף אלבו, ספר העיקרים, מהדורת י' הוזיק, ארבעה כרכים, פילדלפיה תש"ו.

אבריאל בר-לבב, "למות לפי הספר: ספרי חולים ומתים והעיצוב הטקסי של המיתה בראשית העת החדשה", זמנים 73 (2000—2001), עמ' 71—78.

אברהם גרוסמן, "הגירת יהודים אל גרמניה והתיישבותם בה במאות ט—יא", בתוך א' שנאן (עורך), הגירה והתיישבות בישראל ובעמים, ירושלים תשמ"ב, עמ' 109—128.

אילן אלדר, מסורת הקריאה הקדם-אשכנזית, מהותה והיסודות המשותפים לה ולמסורת ספרד, כרך א: ענייני הגייה וניקוד (עדה ולשון, ד), ירושלים תשל"ט.

Kirsten A. Fudeman, "Restoring a Vernacular Jewish Voice: The Old French Elegy of Troyes", *Jewish Studies Quarterly* 15 (2008), pp. 190-221

Thomas R. Adams & Nicolas Barker, "A New Model for the Study of the Book", in David Finkelstein & Alistair McCleery (eds.), *The Book History Reader*², London & New York 2006, pp. 47-65